

[Marianne Jelved]

Der er siden 1982 skabt 190.000 flere lønmodtagerarbejdspladser. Men der er jo også nedlagt en lang række arbejdspladser – det erkender vi – så nettotallet er 150.000 flere konkrete job end i 1982. Men de to tal illustrerer også, at der er blevet færre selvstændige i dette land. Det er i virkeligheden et problem, som jeg synes vi skal gøre mere ud af og bør interessere os mere for. Hvordan bærer vi os ad med at få flere virksomheder? Hvordan bærer vi os ad med at få en bedre iværksætterordning, bedre uddannelse af virksomhedsledere? Tusindvis af unge mennesker afslutter deres uddannelse hvert år, hvordan får vi dem til at starte noget nyt op? Hvilke barrierer er det, der blokerer for den slags ting? Vi vil godt medvirke til at starte den diskussion og få gjort noget ud af det.

Det er næsten ikke til at holde ud at skulle blive ved med at sige det, når man kommer her som ordfører nummer syv, men vi skal selvfølgelig også have flere varige arbejdspladser, og helst i eksportsektoren. Vi skal også interessere os for service- og tjenestesektoren, som jo også er en del af eksporten og dermed skaffer penge til landet. Det kan godt være, at vi gør for lidt ud af den type mere nuancerede diskussioner, når vi taler om at styrke eksportsektoren. Og endelig er det tredje element, at vi skal fastholde de positive økonomiske tendenser og som sagt gerne på et højere aktivitetsniveau.

Statsunderskuddet er et problem på mange måder, det skal ikke underkendes. Men jeg må dog sige, at jeg i en periode, helst af kort varighed, hellere vil have et underskud på statsbudgettet end et underskud på betalingsbalancen. Men det er et problem på mange måder, det er i virkeligheden asocialt, at vi har det statsunderskud. Den stigende rentebyrde skal jo betales over skatterne, og det vil sige, at også de, der ikke får glæde af renteindtægterne, skal bidrage til at betale disse renter, og derfor skal vi prøve at få statsunderskuddet væk på en fornuftig måde.

Jeg skal gerne i punktform understrege, at Det Radikale Venstre gerne medvirker til, at vi får udnyttet vore uddannelsesmidler langt mere målrettet, end vi har magtet i de sidste år, at vi får intensiveret uddannelserne, at vi får en erhvervsudvikling, der specielt retter sig mod små og mellemstore virksomheder, at vi fastholder overskuddet på betalingsbalancen, for-

bedrer konkurrenceevnen, og at vi også ser på de langsigtede løsninger, der skal fjerne de barrierer i samfundet, som hindrer os i at udnytte et økonomisk opsving.

Vi arbejder fortsat på at få en finansieringsreform af dagpengene, og jeg hørte, at fru Mimi Jakobsen ikke afviste at drøfte det og gerne ville have nogle flere argumenter for det, og det glædede os meget. Det tager vi fat på, når vi nu går videre efter denne debat.

Der er jo en mængde udgiftsposter i finansloven, som vi ikke kan komme uden om, og som der aldeles ikke er flertal i dette Folketing for at fjerne. Det står fast. Og når vi drøfter overførselsindkomsterne – jeg ville ønske, vi kunne finde et andet udtryk for den del, den konto – må jeg konstatere, at alle mennesker i dette land skal altså have en seng og have brød og mælk på bordet hver dag. Det er uomtvisteligt, og det er der vel heller ingen der er uenig i.

Vi har altså en opgave, som jeg synes vi kunne diskutere lidt mere konstruktivt og uden at blokere på forhånd, nemlig hvordan vi målretter vores politik og vores indsats og vores hjælp, så det kommer den mest sårbare gruppe bedre til gode, end jeg synes det gør i dag. Vi gør det ikke godt nok, og vi er fælles om at bære det ansvar. Det er uværdigt, at vi har de situationer, det ved vi godt, men vi ved også godt, at der ikke er råd til uden videre bare at bruge flere penge på den sektor. Vi må tage nogle diskussioner. Vi behøver ikke diskutere det offentligt, fordi det er så ømtåleligt, men blot snakke om, hvordan vi kan ændre politik på nogle afgørende punkter, så vi får flere midler til de mennesker, som vi godt ved har brug for større og bedre hjælp.

Jeg synes også godt, at vi kunne gøre os lidt umage – det vil vi i Det Radikale Venstre i hvert fald gerne bidrage til – for at komme væk fra at sige, at de og de grupper er svage grupper. Uanset hvilke grupper vi tager fat i her i samfundet, er de jo meget nuancerede. Folkepensionister er jo, ligesom Folketinget i øvrigt, et bredt udsnit af den danske befolkning og er lige så nuancerede som resten af befolkningen. Jeg kender en gammel dame, en folkepensionist, der bor ikke så langt her fra Christiansborg. Hun er over 80 år, hun bor i eget hus, som er gældfrit, hun har tjenestemandspension efter sin mand, og hun har det udmærket. Jeg skulle hilse og sige at hun kan altså ikke lide at